

Taxametersystemet

Finansiering af universiteternes
uddannelser

Derfor kom taxametersystemet

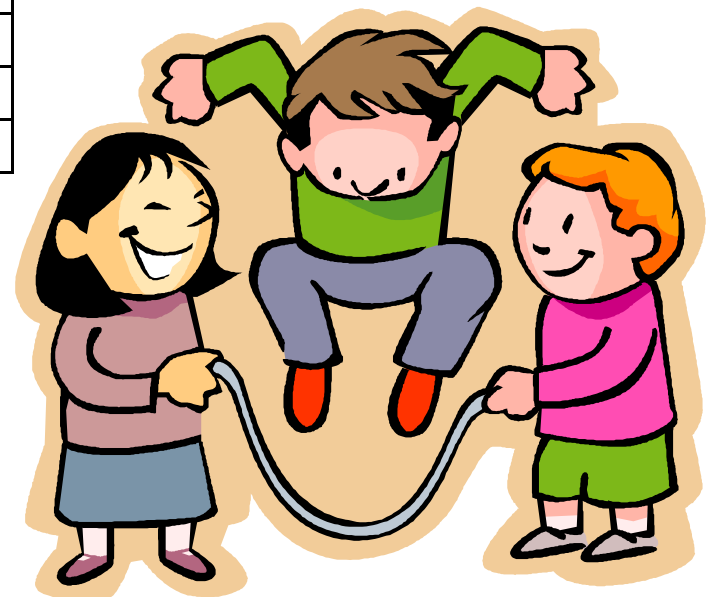
- Før: Budgetmodellen - centralistisk styringstanke med politisk fastsat student/lærer-ratio.
- Ønske om decentraliseret budget- og bevillingssystem med kobling mellem aktivitet og bevilling.
- Ønske om at knytte bevillingerne til "...det mest synlige resultatmål, uddannelsesinstitutionerne kan levere, nemlig antallet af gennemførende elever eller studerende per tidsenhed" (Rapport om taxametersystemet , 1998, s.39).

Taxametersystemet kort fortalt

- Kobler aktivitet i ECTS og bevilling
- 3 takster og bonus – bachelor og kandidat:

	Taxameter	Bachelorbonus	Kandidatbonus
Takst 1	45.000	25.600	14.000
Takst 2	64.900	37.000	20.300
Takst 3	94.900	54.100	29.700

- Fremdriftsreformen binder 1 mia. kr. i 2020

Brug for reform?

- Vi ser gerne et gennemskueligt og ikke forsimplet taxametersystem.
- Uddannelsesinstitutionerne er forskellige.
- Det nuværende system med 3 takster for universiteterne fungerer rimeligt
- Forenkling af takster andre steder i uddannelsessystemet bør ikke påvirke universiteternes takstsystem
- Et ønske om samme takster alle steder kan give problematiske sideeffekter

Når styringen selv bliver ustyrlig

- Styringsoverload
 - For mange styringselementer – nyt føjes til uden at der ryddes op i det gamle.
F.eks. At SU-reform giver incitament til tidligere studiestart, og så kunne 1,08-reglen måske undværes?
- Styringsabsurditet
 - Et forsøg på at styre det ustyrlige, måle det umålelige eller gøre institutionen ansvarlig for ting, den ikke har direkte indflydelse på. F.eks. beskæftigelsestaxameter.

Værktøjer og virkemidler

Hvad skal styres?

Hvordan styres?

Aktivitet:

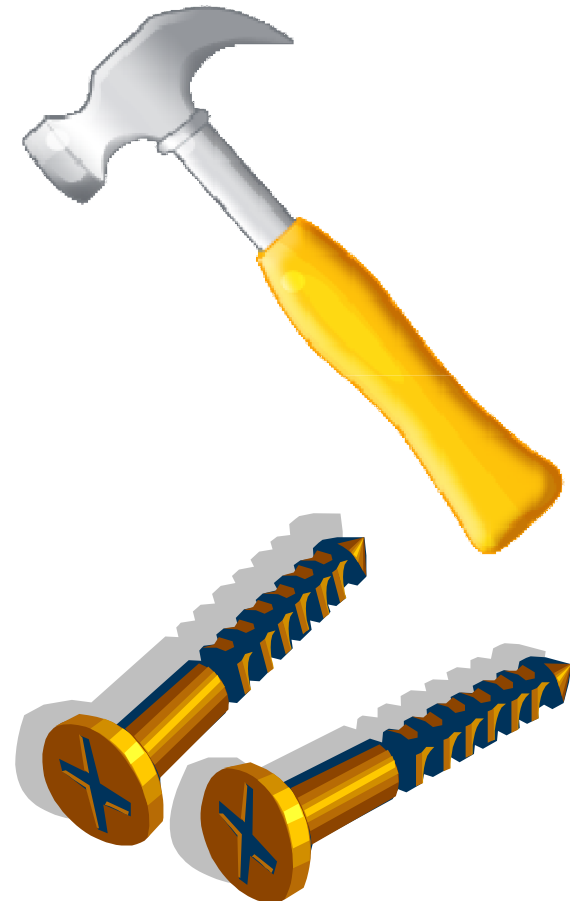
Taxametersystem
Lovgivning

Kvalitet:

Ledelse
Studienævn
Akkreditering
Evaluering
Tilsyn
Censorer
Udviklingskontrakter

Relevans:

Præ-kvalificering
Aftagerpaneler
Optag

Skruer slås ikke i med en hammer

Hvis taxametersystemet skal ændres

Hvis badevandet skal skiftes, men barnet ikke trænger:

1. Forslag til reformer skal være konkrete, så fordele og ulemper kan vurderes reelt – ellers kommer debatten ikke ud over hypoteser og spekulation.
2. Systemet skal skabe bevillingsmæssig forudsigelighed, så universiteterne kan planlægge langsigtet – uforudsigelighed vil kun føre til økonomisk tilbageholdenhed og dermed færre undervisere og færre timer.

Hvis taxametersystemet skal ændres

3. Taxametersystemet skal være let at administrere, så ressourcer ikke spildes på administration
4. Bevillinger og studentertal/-aktivitet skal følges ad – ellers bliver det alt for let at bruge systemet til beskæringer og dermed kvalitetspres
5. Bevillingen per studerende skal som minimum fastholdes på det nuværende niveau – ellers svækkes kvaliteten

